

at tage saa meget Hensyn til, idet den i og for sig ikke vilde være saa skadelig for de Produktionsgrene, den kommer til at ramme; men paa den anden Side er det ogsaa sikkert, at jo større Olfkatten bliver, desto større bliver Fristellen for Fabrikantene til at gaa udenom den og finde de Beje og Midler, som kunne gøre, at de kunne slippe for den Byrde, man ellers vil paalægge dem. Alle disse Betragtninger lede absolut i den Retning, at Udsigten til Olfkatlovens Gennemførelse er ringere nu, end den paa forskellige andre Tidspunkter har været.

Med Hensyn til Alderdomsforsørgelseslovsforslaget, som jo er en Betingelse, der er knyttet til denne Lov, for at den fuldt ud kan træde i Virksomhed, da forekommer det mig ogsaa, at Udsigten for dette Lovforslag er temmelig ringe. Det er jo et Spørgsmaal, som der ogsaa har været talt ikke saa lidt om; men man er jo ikke kommet stort videre; det staar endnu derved, at vi bestandig høre mange, som sige: Det er i og for sig noget, som det var værd at ønske, en Opgave, man skulde beskæftige sig med, men saa kommer gerne den Tilføjelse, at det skal ikke ske paa den Maade og ikke ved den Beslighed, det skulde ikke være i den Form, og mange andre Indbendinger. Min ærede Sidemand havde sine Betæneligheder, det ærede Medlem for Christed Amts 3dje Valgtreds (N. Andersen) havde i Gaar sine Betæneligheder, og det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgtreds (Hammerich) sine, og saaledes gaar det bestandig. For alle disse Betæneligheder blive overvundne, er jeg bange for, at der vil komme til at forløbe temmelig lang Tid, og i al den Tid svæver denne § 3, som Flertallet foreslaar os at vedtage, fuldstændig i Luften. Der er noget, den gør, som den staar her; den opsamler en Fond. Nu begriber jeg ikke, at det skulde være en god økonomisk og demokratisk Politikk her i Landet at begynde at opsamle nye Fonds, som skulle ligge, til der en Gang er Brug for dem. Evertimod synes jeg, at man i den senere Tid fra alle Sider har hørt, at vi skulle sørge for ikke at faa flere døde Kapitaler samlede sammen, hverken i Statskassen eller paa andre Steder, og at man alle Vegne, ved enhver Beslighed skulde sørge for, at de ikke ophobe sig, men at de netop kom ind i Cirkulationen, og at man skulde søge at forhindre en saadan Opbygning, idet man mente, at netop de sidste Tidens økonomiske Tilstand særlig opfordrede til at lade Pengene blive i Skatteydernesomme og i den almindelige Cirkulation. Her gaar man tvært imod en helt anden Vej,

idet man siger, at naaget intet Menneffe veed, naar disse Penge skulle bruges, skulle de dog samles sammen i et Fond, der administreres af den højtærede Finansminister, og som vi sige til ham, at han skal lade ligge, indtil vi blive enige om, hvorledes det skal bruges. Jeg begriber ikke, at det er en sund økonomisk og demokratisk Politikk at opstille dette saaledes, hvilken Mening man saa end har med det. I og for sig maa man i denne Forbindelse have en af to Meninger. Enten maa man mene, at de Penge, der komme ind i Olfkat, ville overstige 5 Mill., og at Sukkerfatten vil overstige 2½ Mill., og hvis man tror det, maa man komme til at gøre det, som jeg siger, at samle en Fond op, der undrages den almindelige Omsetning, og som tages ud af Skatteydernes Sommer og hobes op, til en død stilleliggende Kapital i en muligvis lang Fremtid. Eller ogsaa maa man have den Mening, at Olfkatten ikke vil overstige 5 Millioner, og at Sukkerfatten ikke vil indbringe mere end 2½ Million, og saa er det jo et rent Spild og et rent Skin at stille den op. Det er saa paa en Maade at affære det Spørgsmaal fra sin naturlige Drøftelse. Det synes mig derfor efter det almindelige Indtryk, man faar af hele Stillingen, at bægge disse Love, som ere knyttede til den nærværende Tilblivelse, se ud til at ligge meget langt ude i Fremtiden.

Naar jeg nu anbefaler Mindretallets Forslag under Nr. 8, kunde man jo gerne sige: ja, men dette Forslag lider jo netop af den samme Ulempe, at der dertil ogsaa er knyttet Kravet om en ny Stat som Betingelse for, at der skulde komme en ny Lov, nemlig ogsaa om en Olfkat. Jeg vil dertil sige, at det kan se rigtig ud for en flygtig Betragtning og efter et løseligt Skøn, men i Virkeligheden er det jo saaledes, at denne Stilling har Mindretallet indensfor denne Sag været nødt til at tage op efter Flertallets Stilling. De have efter min Mening ikke kunnet gøre andet, end at de, som Stillingen har udvillet sig, netop maatte tage den op efter Flertallets Stilling. Jeg vil i denne Sammenhæng sige, at i al Almindelighed har jeg ikke i de senere Aar haft og har ikke endnu haft eller har nogen Tro paa, at det private Initiativ her fra dette Tings Side vilde faa nogen stor eller indgribende Betydning. Det har kunnet bruges paa ganske smaa Spørgsmaal og saadanne, som vi politisk talt kunne kalde rent neutrale Spørgsmaal, og der kan det selvfølgelig fremdeles bruges. Men at det private Initiativ her i Tinget skulde egne sig til at løse det egentlig store Spørgsmaal, har jeg ikke haft og har endnu